Od Redakcji

„Po odczytaniu ustępów z zakonu i proroków, zwrócili się do nich przełożeni synagogi, mówiąc: Mężowie bracia, jeżeli macie coś do powiedzenia ku zbudowaniu ludu, mówcie” – Dzieje Ap. 13:15 (BW).

Drodzy Czytelnicy,

Nadeszło lato, a wraz z nim tradycyjny okres konwencji. Tym terminem określamy duchowe uczty, na których spotykają się braterstwo z wielu zborów, by podczas wspólnej społeczności czerpać nauki ze Słowa Bożego, wspólnie modlić się i wielbić Boga śpiewem. Miniony rok pozbawił nas takiej możliwości, a może lepiej byłoby użyć, patrząc z dzisiejszej perspektywy, słowa „przywileju”. Wielu z nas nie mogło również spotykać się fizycznie z braćmi na nabożeństwach zborowych, które przenieśliśmy na internetowe łącza. Dlatego dzisiaj, gdy pojawia się znowu możliwość wspólnych braterskich spotkań, zarówno tych zborowych, jak i konwencyjnych, serca nasze napełnione są radością i tęsknotą za uściskiem braterskiej dłoni, wspólnym śpiewem, czego tak bardzo nam brakowało. Tak wiele mamy sobie do powiedzenia. Pamiętajmy jednak, że jak mawiał w swoich wykładach jeden z braci, są słowa kwiaty i słowa kamienie[1]. To, co i jak mówimy, nie tylko pokazuje nasze emocje i myśli, ale również wywiera wpływ na słuchających. Nie dotyczy to tylko braci starszych, ale każdego z nas, zarówno brata, jak i siostry. Niech będą dla nas pomocą słowa wypowiedziane przez przełożonych synagogi w Antiochii: „jeżeli macie coś do powiedzenia ku zbudowaniu ludu, mówcie” (BW), w innych tłumaczeniach zamiast „zbudowania” użyte są „słowa zachęty” (BT) lub „napomnienie” (BG), chociaż często występujące w tym miejscu grecki słowo paraklesis tłumaczone jest jako „pociecha”. Podczas wspólnych braterskich spotkań, zarówno słowami, jak i gestami, zachęcajmy jedni drugich, pocieszajmy, a jeżeli napominamy, to w duchu braterskiej miłości, starając się wszystko czynić ku zbudowaniu.

Redakcja
R-
„Straż”

[1] „Słowa kamienie i słowa kwiaty” wykład br. Stanisława Kaleta